

[Hølle Døgn]

siger, at mange forældre mener endda selv, at de ikke er kompetente til det. Det understreger jo med al ønskelig tydelighed, at centrum-demokraterne ikke har tillid til, at forældrene selv kan deltage i forvaltningen af deres børns skole.

Melchior (CD):

Begge de sidste talere har citeret mig forkert. Jeg har ikke sagt, at forældre ikke skal deltage. Vor ordfører har i lighed med andre ordførere i denne debat tværtimod påpeget organer, hvor der ifølge det foreliggende forslag ikke er gjort plads til forældrerepræsentanter, og hvor centrum-demokrater ligesom andre synes, at der skal være det.

Det er derimod helt rigtigt citeret, at jeg er sikker på, at et flertal af forældre ikke føler sig kompetente til det. Jeg sagde ikke, at politikerne alene skulle bestemme det. Jeg sagde udtrykkeligt, da jeg nævnte politikerne, at det skal være politikere, der er vant til at beskæftige sig med skolespørgsmål. Bestemmer politikerne måske ikke i knallertloven fartgrænser og vægten af knallerter? Eller er det forældrene, der bestemmer, om det er bedst for deres børn, hvor deres liv og førlighed står på spil, at køre på en knallert, der vejer op til 60 kg, eller en, der vejer op til 80 kg? Nej, det er politikerne – med deres tilstedeværende eller manglende sagkundskab – der efter at have indhentet oplysninger om tingene har afgørelsen på liv og død og på orden og ret i dette samfund. Derfor er der intet odiøst og ingen mangel på tillid til nogen som helst i at sige, at noget så vigtigt som undervisningens indhold også skal bestemmes af det forum, der kan påtage sig at bestemme alle de andre ting, som jeg har nævnt her.

Chr. Christensen (KrF):

Med hensyn til den principielle debat om skolenævnenes indflydelse, og dermed jo også forældrenes indflydelse, vil jeg gerne sige, at når man i skolenævnene har siddende repræsentanter for lærerne og for skolens ledelse, så er det efter min opfattelse, fordi disse ud fra deres viden og ud fra deres sagkundskab vedrørende de forhold, man beskæftiger sig med i skolen – undervisningsstof og hvad der ellers kan være – kan give forældrerepræsentanterne så klart og tydeligt

et billede af problemerne som muligt. De må være parate til netop at udfylde det tomrum, som forældrene måske kunne have på visse tekniske områder, og når det er sket, loyalt og positivt, så må det være forældrene, der træffer bestemmelsen om, hvilke ting de vil acceptere. Derfor må det også være forældrene, der får den fulde myndighed i skolenævnene.

(Kort bemærkning).

Freddy Madsen (DKP):

Med hr. Melchiors sidste indlæg er vi vel ved at nærme os noget, der ligner det mere rimelige, for dér kommer vi ind på, at det er spørgsmålet om, at de valgte repræsentanter for befolkningen, nemlig politikerne, kan udstikke nogle rammer, men jeg forstod også på hr. Melchior, at han er enig i, at når det gælder om at udfylde disse rammer, så har forældrene ret til at have en medbestemmelse, sammen med fagfolk, når det drejer sig om at få fastlagt den måde, rammerne skal udfyldes på. Dermed er vi også et langt skridt fra det, centrum-demokraterne har hævdet i et langt stykke tid.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Både hr. Ingolf Knudsen og hr. Melchior havde i dag nogle bemærkninger om, at folketinget jo fastsætter retningslinjer på en lang række andre områder, og hr. Melchior nævnte bl. a. knallertloven. Det, der er karakteristisk for hele folkeskoleområdet, er jo, at vi igennem en lang tradition har fastlagt en anden struktur, en totalt anderledes struktur, nemlig igennem de lokale myndigheder og igennem de lokale skolenævne, og det, man ønsker, er i virkeligheden et opgør med denne tradition. Man får ikke meget ud af at sammenligne med en lovgivning, der fungerer på helt andre præmisser, end lovgivningen på skoleområdet gør.

Jeg vil godt understrege, at socialdemokratiet – og jeg tror, det gælder de fleste partier i denne sal – faktisk har tillid til det, der foregår lokalt. Vi har tillid til den folkelige udvikling, der har fundet sted på dette område, og som efterhånden har medført den lovgivning, vi har. Det er en lovgivning, som på mange områder er enestående, også enestående